

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים אזרחיים

עת"מ 6095-07-12 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

בפני כב' השופטת צילה צפת

עותרים	1. תמיר דוד חצב
	2. חיים ברק כהן
	3. יותם הכטלינגר
	4. אורי אלון
	5. אלון לי גרין
	6. אגודה לזכויות האזרח בישראל

נגד

משיבים עיריית תל אביב

פסק דין

- 1
2
3 .1 עניינה של העתירה במדיניות עיריית תל אביב להתנות הקמת אוהלי מחאה בהיתר מראש ולפנות
4 לאלתר כל אוהל שהוקם ללא אישור. מדיניות זו התגלתה לעותרים, לטענתם, אך לאחרונה, לאחר
5 שפקחי עירייה פינו אוהלים שהוקמו על ידם ללא היתר בכיכר רבין, בשדרות רוטשילד ובשדרות
6 נורדאו. עוד נטען ע"י העותרים, כי בקשות למתן היתר נענו באופן מצומצם ותוך דרישה מכבידה
7 המתנה את ההיתר באישורי משטרה ומכבי אש. על כן התבקש בית המשפט על ידי העותרים,
8 בעתירה מנהלית זו, להורות לעיריית ת"א כדלקמן:
- 9 **"לבטל את מדיניות המשיבה לפיה הקמת אוהל מחאה בתחומה של העיר תל אביב יפו טעונה**
10 **היתר מראש של המשיבה.**
- 11 **להימנע מלהפריע לעותרים ולמפגינים אחרים להקים אוהלי מחאה בשטחים ציבוריים בעיר,**
12 **ולהימנע מלפנותם אך מן הטעם שהוקמו ללא היתר"**
- 13
- 14 .2 לטענת העותרים, זכות ההפגנה היא זכות יסוד המוכרת בצד חופש הביטוי כזכות חוקתית על
15 חוקית; זכות ההפגנה ניתנת למימוש במרחב הציבורי; כיכר רבין, שד' נורדאו, שד' רוטשילד הם
16 מרחבים ציבוריים מרכזיים בעיר וראויים לקיום פעולות מחאה ורבות אוהלי מחאה; העירייה אכן
17 התירה הקמת מאהל מחאה בגן וולבלסקי בסמוך לתחנת הרכבת ואף הובטח כי העירייה תספק
18 שירותים כימיים, ברזיות, הגברת תאורה ופינוי אשפה, אלא שלטענת העותרים, מיקומו של מאהל
19 זה "במעבה גינה גדולה" אינו עולה בקנה אחד עם רציונאל חשיפתה של המחאה לקהל רחב ככל
20 האפשר; לחופש הביטוי מעמד בכורה ועל כן יתפרשו חוקים מגבילים בצמצום; אין לראות בפקודת
21 העיריות ובהוראות חוק העזר מקור הסמכה מפורש המאפשר לעירייה להתנות הקמת אוהלי מחאה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים אזרחיים

עת"מ 12-07-6095 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

1 באישור מראש או לפגוע בחופש הביטוי; כל הפגנה מעצם טיבעה משנה שגרת חיים ויוצרת הפרעה
2 או מטרד בצורה כזו או אחרת, אולם אין בכך די כדי לפגוע קשה בחופש הביטוי וליצור משטר רישוי
3 מראש; פסיקת בית המשפט במקרים דומים מלמדת כי לא נדרש היתר מראש ולא ניתנת סמכות
4 אוטומטית לפנות אוהלים אלא רק לאחר עריכת איזונים ובחלוף הזמן. לסיכום טוענים העותרים כי
5 "המשיבה מינתה עצמה ללא כל הסמכה חוקית, כרשות רישוי למחאה, והדבר נוגד מושכלות
6 ראשוניים בהלכות דמוקרטיה".

7
8 3. לטענת עיריית תל אביב, העתירה אינה תוקפת החלטה ספציפית אלא מדיניות, מדובר בעתירה
9 כוללת ודינה להדחות אך משום כך; נוכח פסיקת בית המשפט לעניין פינני אוהלים ולאור ניתוח
10 סמכותה על פי פקודת העיריות וחוקי העזר, הקמתו של אוהל, קל וחומר של קבוצת אוהלים או
11 "עיר אוהלים" בתחומה של העיר מחוייבת בקבלת היתר מראש; על פי סעיף 235 לפקודת העיריות
12 מוסמכת העירייה למנוע ולהסיר כל מכשול והסגת גבול ברחוב, ולצורך זה אף אינה נדרשת לחוקי
13 עזר; חוק העזר קובע כי יש לקבל היתר מראש בהתאם לתנאי העירייה לכל הנחה, הקמה, הבלטה
14 ברחוב ומעל הרחוב וכן מאפשר לראש העירייה לסלק כל דבר נמצא ברחוב בניגוד לחוק העזר;
15 הפסיקה קבעה כי הקמת אוהלים במרחב הציבורי דורשת היתר כדין ומשלא הוקמו כדין הם
16 מהווים מכשול המצדיק פינויים; במדינת חוק אין אדם יכול לעשות דין לעצמו, זכות המחאה אינה
17 היתר להפרת דין ותפיסת שטח; חופש הביטוי והזכות להפגין אין פירושה כי סמכויות העירייה
18 נסוגות או הופכות משוללות יסוד, אלא יש לאזן את זכות חופש הביטוי אל מול אינטרסים אחרים
19 כבדי משקל; הנחת העותרים, כי יש לשקול את האינטרסים בדיעבד בהיותם כבר בשטח, משוללת
20 יסוד; מתן היתר להקמת אוהלים בהם מותרת לינה ללא הגבלת זמן מהווה מפגע החורג באופן
21 משמעותי מהפגיעה הסבירה הנסבלת לטובת חופש הביטוי והזכות להפגין; העירייה פועלת להגשמת
22 חופש הביטוי והזכות להפגין בתחומה ככל שניתן מתוך שיקול דעת ועריכת איזונים מתאימים.

23
24 4. לאחר עיון בטיעוני הצדדים והשלמת טיעון עלפה נמצא כי דין העתירה להדחות.

25
26 5. במישור הנורמטיבי, סמכויות העירייה להתנות הקמת אוהל מחאה או "עיר אוהלים" בקבלת היתר
27 כדין, מעוגנת בפקודת העיריות [נוסח חדש]. סעי' 235 לפקודה קובע את חובת העירייה לפנות
28 מכשולים ברשות הרבים לרבות "תמנע ותסיר מכשולים והסגת גבול ברחוב";

29
30 סעי' 39 לחוק העזר (תל אביב יפו) שמירת הסדר והניקיון, התש"ם – 1980 קובע:

31 "לא יניח אדם, לא ישאיר, לא יקים, לא יתלה, ולא יטיל ברחוב, ולא יבליט מעל הרחוב, ולא ירשה
32 להניח להשאיר ולהקים לתלות או להטיל ברחוב או להבליט מעל הרחוב כל דבר.. אלא אם ניתן
33 לכך היתר בכתב מראש העירייה ובהתאם לתנאי העירייה" (הדגשה שלי צ.צ.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים אזרחיים

עת"מ 12-07-6095 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

סעי' 44 לחוק העזר קובע עוד :

"ראש העירייה רשאי באמצעות כל אדם לסלק כל דבר הנמצא ברחוב בניגוד לסעיף 39 ולבצע כל עבודה המנויה בסעיפים 42 ו 43..."

על מעמד חוק העזר נאמר בעע"מ 3829/04 טויטו נ. עיריית ירושלים, נט (4) 769 :

"חוק העזר נועד ביסודו לשמור על תקינות הרחובות, על ניקיונם ועל זכות המעבר והתנועה החופשיים בהם. תכלית חוק העזר נועדה למטרה ציבורית חשובה וראויה".

הנה כי כן, לשון פקודת העיריות וחוק העזר מאפשרים את פעולת העירייה למניעת הסגת גבול, תליה, הטלה, הבלטה ברחוב או מעליו, הן מראש והן בדיעבד.

6. בקשת העותרים "1. לבטל את מדיניות המשיבה לפיה הקמת אוהל מחאה בתחומה של העיר תל אביב יפו טעונה היתר מראש של המשיבה. 2. להימנע מלהפריע לעותרים ולמפגינים אחרים להקים אוהלי מחאה בשטחים ציבוריים בעיר, ולהימנע מלפנותם אך מן הטעם שהוקמו ללא היתר" – משמעה - בקשה ליתן לעותרים רישיון להשליט אנרכיה בשטחים הציבוריים של העיר תל אביב, לגבי מיקום האהלים, משך השהייה, אפשרות הלינה במקום, אופי הפעילות באהלים וסביבתם וכיוצ"ב, בעוד הרשויות והתושבים כפופים לחסדיהם, ל"רצונם הטוב". ולעניין זה נאמר : "זכות המחאה אין פירושה התרת הרסן ויצירת אנרכיה שבה כל איש הישר בעיניו יעשה." (עע"מ 3829/04 ישראל טויטו יו"ר עמותת "מכל הלב" נגד עיריית ירושלים הנ"ל.

7. אין חולק על דבר קיומה חשיבותה ומעמדה החוקתי של הזכות לחופש ביטוי וזכות המחאה, אולם אף זכות זו, ככל זכות יסוד אחרת, מוגבלת ויחסית לזכויות יסוד ואינטרסים אחרים. זכותה של הרשות לבקר, להגביל ולהתנות את הזכות מראש בתנאים אשר ישמרו על זכויותיהם של אחרים. ניסיון גל המחאה החברתית אשתקד מלמד, כי סובלנות הרשויות ואורך רוחה בעניין הקמת האוהלים במרחב הציבורי, גרמה למטרד קשה ביותר של רעש בלתי פוסק יום וליל, תנאי תברואה קשים בשל העדר פתרונות סניטאריים, והדבר קשה ומסוכן שבעתיים בחודשי הקיץ, עומסי תנועה קשים, התגברות מעשי אלימות, הפרת סדר וכיוצ"ב. מציאות קשה זו אילצה בסופו של יום את התושבים או הרשויות להביא את עניין פינוי המאהלים תדיר לפתחו של בית המשפט עת גדשה סאת סבלם.

8. טענת העותרים, על פיה אין ליצור משטר רישוי מראש הפוגע קשה בחופש הביטוי, באשר כל הפגנה מעצם טבעה משנה משגרת החיים העירונית ויוצרת הפרעה במידה כזו או אחרת, הינה טענה פלסטית הממזערת לאין שיעור את ממדי ההפרעה, המטרד והסבל שנגרם על פי ניסיון העבר בהקשר של הקמת אוהלים במרחב הציבורי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מזרחיים

עת"מ 6095-07-12 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

- 1 כך תוארה בהרחבה מנת סבלם של התושבים באזור מתחם המאהלים :
2 "מדובר במפגע של ממש ומטרד קשה לדיירי השכונה הסובלים ממפגעי תחבורה מריחות
3 אשפה ופסולת, פגיעה בשדרות, חיבור חשמל פיראטי, רעש, עשיית צרכים גם בחצרות
4 הבתים, דבר הגורם לצחנה ולמזיקים, חשש לבריאותם ולביטחונם, הימצאות נרקומנים
5 במאהל ובחצרות (כפי שהוצג בתמונה ע"י השכנים) וכיו"ב, מצב המגיע עד כדי אנרכיה שיש
6 לשים לה קץ." [כב' הש' ק. ורדי בעת"מ 1874-09-11 שפיר נ. חולדאי].
7
8 להלן יובא גם מדברי תושבי שד' רוטשילד בבקשתם להצטרף לעתירה המנהלית 18742-09-11 בגל
9 המחאה אשתקד (סעי' 70 לתגובת העירייה):
10 "המבקשים נשכו שפתותיהם במשך כל חודשי הקיץ, ימים בהם העותרים ומוחים אחרים
11 שהו בשדרה, כאשר שיגרת חייהם הפכה במשך תקופה ארוכה ומושכת לגיהנום של ממש
12 כתוצאה ממפגעים מטרדים ומכשולים שהוצבו בשכונת המגורים, לרבות על המדרכות,
13 השטחים הצמודים למדרכות, גלשו לכיוון הכביש וחסמו כמעט לחלוטין מעבר להולכי רגל.
14 בזמן ששבועות רבים נמנעה מהם הזכות להינות, לעבור ולהשתמש בשטחים הציבוריים
15 הירוקים, בגינות המשחקים לילדים ובשבילי האופניים. התושבים סבלו ממצוקת חניה קשה
16 ועומסי תנועה כבדים, עשרות אלפי מבקרים ביום, מפגעי רעש וריח קשים מנשוא וכיו"ב.."
17 "בימים אלו השדרה מאכלסת בעיקר נרקומנים, אלכוהליסטים וכתות מסיונריות. הספסלים
18 ומתקני המשחקים מאוכלסים תמהוניים. חלקם של האנשים מסתובבים עירומים באופן
19 חלקי או מלא, מתרחצים בחצרות הבתים מעשנים בחדרי המדרגות, צורחים או שרים
20 ברחובות את מרכולתם, אש מובערת תדיר בשדרה, למטרת בישול והכנת קפה, ומזון נותר
21 ימים שלמים בחום הקיץ הקשה מנשוא ומהווה מפגע תברואתי של ממש. פחי האשפה
22 עמוסים בכל שעות היממה גולשים על גדותיהם ובשכונות המגורים כולה פזורות ערמות של
23 בגדים, כלים, מזרונים, מחצלות, ספות, כורסאות וכיו"ב. אין יום ואין לילה בשדרה"
24 ואידך זיל גמור!
25 יצוין, כי אין באמור לעיל להטיל אחריות על העותרים בכל אופן או צורה שהיא בגין המפגעים וסבל
26 התושבים אשתקד. הדברים נאמרו אך ורק על מנת להציב תמונה ברורה של התוצאה הקשה הנובעת
27 מהעדר רגולציה, בקרה ועריכת איזונים מראש ע"י העירייה, עת איש הישר בעיניו יעשה.
28 9. העותרים עצמם מסכימים (סעי' 35 לעתירה) ניתן לצמצם את חופש הביטוי אולם נדרשת הפרעה
29 ניכרת לציבור, במידה המצדיקה את הגבלתו הקשה של חופש הביטוי – היא הנותנת ואך סביר הוא,
30 כי לאור ניסיון קשה מן העבר, תשאף העירייה לאפשר לעותרים לבטא מחאתם תוך הבטחת צמצום
31 המפגעים והסבל הסביבתי, זאת באמצעות מדיניות מבוקרת של מתן היתרים בהתאם לאופי
32 המיקום המבוקש וסביבתו, תוך שיילקחו בחשבון משך הזמן, גודל המאהל, מפגעים הנגרמים עקב
33 הלינה במקום, אמצעים למניעת מפגעים תברואתיים וצמצום מפגעי רעש. יש לזכור כי השתלטות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מחוזיים

עת"מ 12-07-6095 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

1 בלתי מרוסנת של אוהלים במרחב הציבורי מפקיעה מתושביה העיר והבאים בשעריה את אותו
2 מרחב הציבורי בדיוק ויוצרת מפגעים ומטרדים חמורים המסכנים הן את התושבים והן את פעילי
3 המחאה.

4
5 10. טענת העותרים, כי ניתן לבקש את פינוי האוהלים רק בדיעבד, לאחר שהוקמו, ורק בחלוף הזמן
6 ותוך עריכת איזונים בין זכותם לחופש הביטוי וחופש המחאה לבין זכויות ואינטרסים אחרים, הינה
7 משוללת כל יסוד. בגלל המחאה אשתקד נדרשו בתי המשפט תדיר לעניין פינוי המאהלים בדיעבד אך
8 משום הנסיבות שנוצרו לאור סובלנות ואורך רוחה של העירייה, ומשום שלא הפעילה סמכותה
9 לדרוש מלכתחילה קבלת היתר להקמת האהלים כדן, ורק לאחר שגדשה סאת סבלם של התושבים
10 בסביבת המקומות הציבוריים שנתפסו ע"י המאהלים. בתי המשפט שנדרשו לעניין בדיעבד הדגישו
11 בפסיקותיהם, כי מקימי האוהלים ומשתכניהם הסיגו גבול ללא קבלת היתר כדן – ללמדך – היה
12 מקום לקבל היתר כדן מלכתחילה ובלעדיו הינם מסיגי גבול. מעולם לא נקבע כי סעד הפינוי יינתן
13 אך בדיעבד, לאחר שהאהלים נמצאים בשטח ובחלוף הזמן, אדרבא הודגש כי הסעד ניתן על דרך
14 הקל וחומר [עת"מ 11-09-1874 שפיר נ. חולדאי ; עע"מ 11-11-6801 שפיר נ. חולדאי ; בג"צ 7008/11
15 לרנר נ. ראש העיר ; 11-10-2838 זיו נ. חולדאי ; עת"מ 11-11-44629 אמסלם נ. חולדאי ; עע"מ
16 3829/04 טויטו נ. עיריית ירושלים].

17
18 בפרשת כיכר הלחם בתל-אביב (עת"מ (ת"א) 1112/03 ישראל טויטו יו"ר עמותת "מכל הלב" נגד
19 עיריית תל אביב (לא פורסם, [פורסם בנבו], 29/5/03) נקבע כי הקמת מאהל במרחב הציבורי דורשת
20 היתר כדן. ובעע"מ 3829/04 ישראל טויטו יו"ר עמותת "מכל הלב" נגד עיריית ירושלים הנ"ל,
21 לצד ההכרה בזכות ההפגנה כאחד הבולטים בזכויות כבוד האדם וחירותו הודגש גם :

22
23 "הזכות לביטוי מחאה איננה זכות מוחלטת. היא כפופה, בראש וראשונה לחובת הציות לחוק
24 ולפעולה במסגרת הוראותיו. חירות הביטוי והמחאה אין פירושה פריקת עול ורסן חופש
25 המחאה כפוף להגבלות שנועדו לתכלית ראויה, המוטלות במידתיות הנדרשת. שיקולי
26 השמירה על הסדר והבטחון הציבורי, ובכללם מניעת מפגעים ומטרדים בשטחים ציבוריים
27 המיועדים לשימוש הציבור וסיפוק צרכיו הבסיסיים הם בגדר שיקולים ראויים להטלת
28 הגבלות כאמור ובכלל זה הגנה על זכות הציבור להשתמש בשטחים ציבוריים לתכלית לה
29 נועדו, בלא הפרעה ובלא מפגע, תוך שמירה על רמת תברואה נאותה ועל חזות אסתטית נאה
30 ונקייה של רחובות עיר לרווחת כל תושביה" (כב' הש' א. פרוקציה)

ובהמשך :

31
32 "הנושאים החברתיים הם מחובותיו של הציבור, אך אין משמעם שיכולים המוחים והטוענים
33 לפעול מחוץ לגדרי הדין. כשם שבעניין הפגנות נקבעו כללים המבקשים איזון אשר מתבטא הן
34 במקום עריכתן של ההפגנות והן בדרך עריכתן, כך אי אפשר שכל גורם יקבע לעצמו כללי
35 התנהגות ברשות הרבים כדי לבטא מחאתו, בוודאי לאורך ימים. אילו ננקטה מדיניות סלחנית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 6095-07-12 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

- 1 עוד יותר מזו שכבר ננקטה, והרשות אכן נהגה אורך רוח רב, היתה אנרכיה גמורה, שהרי אילו
2 ניתן לכל גורם ציבורי או מעין ציבורי לנטות אוהל ללא הגבלה ברשות הרבים במקום כחפצו,
3 לא היה לדברים סוף. הרגישות הראויה מוצאת ביטוייה ביחס אנושי, סבלני וסובלני לביטויי
4 המחאה, אך באה שעה להעמיד חוק על מכונו". (כב' הש' א. רובינשטיין).
5
- 6 11. בענייננו, כפי שפורט לעיל, הפגיעה באינטרס הציבורי המתנגש בחופש הביטוי, הינה קשה וממשית
7 בהסתברותה ברמה קרובה לוודאות. ולעניין התוותה הפסיקה מבחן הטומן בחובו מרכיב
8 הסתברותי ("ודאות קרובה") ומרכיב כמותי-מידתי ("פגיעה קשה, רצינית וחמורה"). (בג"צ
9 [6226/01 אינדור נ' ראש עיריית ירושלים](#)), [פורסם בנבו]. מכאן, שלא רק שאין פסול במדיניות
10 העירייה, בדרישתה לקבלת היתר מראש להקמת אוהלים במרחב הציבורי, אלא שהסדר הציבורי
11 מחייב מדיניות של רגולציה מסודרת עת זכויות חופש הביטוי והמחאה, לרבות ראיית החשיבות
12 שבמחאה, מקבלות ביטוי במערך השיקולים, עת מוגשת ונשקלת בקשת ההיתר, זאת על מנת
13 להימנע ממצבים קשים שחוו הבאים בשערי העיר ותושביה אשתקד. מדיניות זו אינה שוללת את
14 חופש הביטוי וזכות המחאה אלא, מבקרת ומתנה תנאים כאלו ואחרים תוך עריכת איזונים, באופן
15 שיאפשרו את חופש הביטוי מחד, תוך שהפגיעה בזכויות ואינטרסים אחרים לא תעלה על מידת
16 הסבירות ותוך שמירת ביטחונם אישי של כל הצדדים כנדרש בהתאם למיקום, לזמן ונסיבות
17 אחרות רלוונטיות.
18
- 19 12. אין לפרש את מדיניותה הסובלנית של העירייה אשתקד כקיבוע מדיניות שאין לשנותה. ניתן וגם
20 רצוי לשנות מדיניות על יסוד לקחי עבר. מדיניות שאינה דורשת היתר מראש, אלא מאפשרת לכל
21 דכפין להסיג את גבול הציבור ולהטרידו ככל שיעלה בדעתו, היא ודווקא היא, מדיניות שאינה
22 סבירה, זאת בעיקר נוכח הניסיון הקשה אשתקד. בנסיבות אלו עמידת העירייה על הוצאת היתר
23 כדן טרם הקמת האוהלים, הינה סבירה, מידתית ולתכלית ראויה.
24
- 25 עובדה היא כי העותרים אשר שיתפו פעולה עם העירייה קיבלו היתר מושכל שיאפשר להם מחאה
26 בלב אזור מגורים בעיבורה של העיר מחד, אולם ימנע מפגע בלתי סביר ובלתי מידתי בתושבים דיירי
27 המקום מאידך, תוך שמירת ביטחונם של העותרים והתושבים כאחד, ולצורך זה גם נדרש אישור
28 משטרה ומכבי אש. עובדה היא, כי העירייה נתנה היתר להקמת "עיר אוהלים" בגן וולבלסקי,
29 הנמצא בצומת רחובות דרך נמיר, ארלוזורוב, על פרשת דרכים ודרך בגין, כאשר העירייה מצידה
30 מסייעת בהספקת 4 שירותים כימיים, 4 ברזיות, הגברת תאורה ופינוי אשפה. מדובר במיקום
31 מרכזי, מול תחנת הרכבת, על צומת עורקי תנועה ראשיים, המזרימים את התנועה אל תוך העיר
32 ומחוצה לה. ההיתר אינו מתנה את הקמת אוהלים "במעבה הגינה", כטענת העותרים. אין כל מניעה
33 להקמת המאהל בסמוך לשולי הפארק באופן שהאוהלים ושלטי המחאה נראים באופן ברור לעיני
34 כל הנוהגים והעוברים במקום. אדרבא, לא רק שיתרונו של מיקום זה בכך שאינו מצוי בלב אזור
35 מגורים, אלא שדווקא בשל מיקומו המרכזי על עורקי התחבורה, בסמוך לתחנת הרכבת ותחנות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 6095-07-12 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

1 רבות של אוטובוסים המקשרים את תל אביב עם רחבי הארץ, מזדמנים למקום, מדי יום, מאות
2 ואלפי הולכי רגל ומכוניות ובכך מגשימה המחאה את יעדה באופן מיטבי, על ידי חשיפתה לעיני
3 ציבור רחב הרבה יותר של משתמשים בדרך, יחסית למיקום המבוקש בלב אזור מגורים. ברי, כי
4 התנאים למתן היתר להקמת אוהלים בגן וולובלסקי יהיו מקלים ושונים מאלו הנדרשים בלב אזור
5 מגורים. האבחנה שנעשתה כל כן ע"י העירייה בנסיבות אלו הינה ראויה וסבירה, לוקחת בחשבון
6 את השיקולים והאיזונים הראויים בנסיבות פרטניות של כל בקשה להיתר, ומלמדת כי אין לה
7 מדיניות גורפת של סירוב כוללני.

8
9 13. העתירה אינה תוקפת החלטה ספציפית אלא "מדיניות" ככלל, הנטענת על יסוד מספר מצומצם של
10 אירועים שחוו חלק מהעותרים, עת ניסו להקים אוהל ללא היתר. עובדה היא כאמור, כי העותרים
11 אשר שיתפו פעולה עם העירייה קיבלו היתר, התקבלו גם היתרים רבים אחרים המוכיחים כי
12 העירייה מכבדת את זכות חופש הביטוי והמחאה, אלא שחופש זה הוגבל באופן סביר ומידתי על ידה
13 מראש, על פי סמכותה, תוך עריכת שיקולים סבירים ולתכלית ראויה.

14
15 העתירה על כן נדחית.

16
17
18
19 ניתן היום, ד' אב תשע"ב, 23 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

20

21 צילה צפת, שופטת